

СВЪТУЛКА

Взело момчето кратунката и иглата и продължило пжтя си. При една чешма видѣло единъ циганинъ. Той държалъ единъ бѣлъ заякъ.

— Отъ де си взелъ тоя заякъ? — попитало го момчето.

— Уловихъ го и сега ще му дера кожата, да я продамъ.

— Какво искашъ, да ми го дадешъ? Вземи шапката ми.

— Не го давамъ, — отговорилъ циганинътъ.

Чудѣло се момчето що да стори, заяка да избави.

— Тая работа съ хитростъ трѣбва да стане, — рекло си то, и казало на циганина: — Чичо, искашъ ли да си пийнешъ водица? Дай азъ да държа заяка, а ти вземи кратунката. Ей я чешмата. Тая кратунка е чудновата: за да се напълни, все въ нея трѣбва да гледашъ.

Дало момчето кратунката на циганина, но преди това скритомъ я пробило съ иглата. Отишълъ циганинътъ при чешмата. Подложилъ кратунката. Колкото отгоре се влива, толкова отдоле изтича. Гледалъ я циганинътъ и си мислилъ.

— Чудна кратунка! Нѣма що, въ нея ще гледамъ.

Гледалъ той кратунката и. докато се сѣти, че сж го надхитрили, момчето отнесло заяка въ една гора и го пуснало.

— Хайде миличъкъ, иди да си играешъ!

— Чуй, — рекълъ заякътъ, — вземи единъ бѣлъ косъмъ отъ опашката ми! Като ти потрѣбвамъ за нѣщо, духни го и азъ ще дойда!

Взело момчето бѣлия косъмъ и продължило пжтя си. Като стигнало въ единъ голѣмъ градъ, срещнало единъ старецъ.

— Ей, дѣдо, — попитало го момчето, — какъ мога да спечеля една жълтица?

— Не една, а сто жълтици можешъ да спечелишъ. Виждашъ ли оная кжща? Тя е на най-богатия човѣкъ въ царството. Неговото дете е болно. Ще оздравѣе само, ако хапне отъ ябълката, що расте при бѣлата рѣка. Ще дадатъ сто жълтици на този, който пръвъ донесе лѣковитата ябълка.

Отишло момчето при кжщата на богатия. Тамъ видѣло събрани сто конници на бѣли коне. Чакали